"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ସେବା କରି ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ, ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ" I

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ରୋଗ ସମୂଳେ ସମାପ୍ତ ହେଲେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିପାରିବ?

ଉତ୍ତର**:-** (୧) ଦେହ-ଅଭିମାନର ରୋଗ I ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନ କାରଣରୁ ସମସ୍ତ ବିକାର ଗୁଡିକ ମିଶି ତୁମକୁ ମହାରୋଗୀ କରି ଦେଇଛନ୍ତି I ଏହି ଦେହ-ଅଭିମାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିପାରିବ I (୨) ଯଦି ହୃଦୟରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହୁଅ, ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସ I ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଅ ଏବଂ ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବା ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବେ ମନେ ପକାଅ I

ଗୀତ**:-** ଜାଗ ସଜନିୟାଁ ଜାଗ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି I ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ - ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏହି ସାଧାରଣ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଦ୍□ାରା ମୁଖରେ କହୁଛନ୍ତି I ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ପୁରୁଣା ରାଜଧାନୀକୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି I ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ରାବଣର ରାଜଧାନୀ ଅଟେ I ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟର କାହିଁକି ନା ଏହି ଶରୀରରେ ତ ପୂର୍ବରୁ ଆତ୍ମା ରହିଛି I ମୁଁ ଅନ୍ୟର ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି I ନିଜର ଶରୀର ହୋଇଥିଲେ ତାହାର ନାମ ରହିଥାନ୍ତା I ମୋର ନାମ ବଦଳିଥାଏ I ମୋତେ ତଥାପି ଶିବବାବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି I ଗୀତ ତ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଶୁଣୁଛନ୍ତି I ନବଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସୁଛି I ତେବେ କାହାକୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି? ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମାମାନେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଶୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି I କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି I ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ଏବେ ବାବା ଜାଗ୍ରତ କରାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି I ଏବେ ତୁମେମାନେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛ I ତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସୁଖ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ I ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନୂଆଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି, କଳିଯୁଗକୁ ପୁରୁଣା ଯୁଗ କୁହାଯିବ I ବିଦ୍□ାନ, ପଣ୍ଡିତ ଆଦି କେହି ବି ଏ କଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I କାହାକୁ କି ପଚାର ନୂଆ ଯୁଗ ପୁଣି ପୁରୁଣା କିପରି ହେଉଛି, ତେବେ କେହି ବି କହିପାରିବେ ନାହିଁ I କହିବେ ଏହା ତ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା I ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ନୂଆ ଯୁଗରୁ ପୁରୁଣା ଯୁଗକୁ କିପରି ଆସିଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗବାସୀରୁ ନର୍କବାସୀ କିପରି ହୋଇଛୁ I ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ହେଲେ ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ଯେପରି ଜଗଦମ୍ବାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ଅମ୍ବା କିଏ, ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ବାସ୍ତବରେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଅମ୍ବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି I କିନ୍ତୁ ପୂଜା ତ ଜଣଙ୍କର ହେବା ଉଚିତ୍ I ଶିବବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ରହିଛି I ଅମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି I କିନ୍ତୁ ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ଏହି ଜଗତ ଅମ୍ବା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଜଗତର ମହାରାଣୀ ଅଟନ୍ତି I ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିଛ ଯେ ଜଗତ ଅମ୍ବା କିଏ ଏବଂ ଜଗତର ମହାରାଣୀ କିଏ I ଏହି କଥା ଆଉ କେହି କେବେ ବି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ I ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଦେବୀ ଏବଂ ଜଗତ ଅମ୍ବାଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କହୁଛନ୍ତି I ସଂଗମରେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହିଥା'ନ୍ତି I ଏହି ସଂଗମଯୁଗକୁ କେହିହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି I ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରାଯାଉଛି I କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ I ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗାୟନ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟ I ସେବା କରୁଛ ପୁଣି ତୁମେ ପୂଜା ଯୋଗ୍ୟ ହେବ I ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ଏତେ ଭୂଜା ଦେଉଛନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ବାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦେବେ ନାହିଁ I ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା I ମାତା-ପିତା ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା ହେଉଛନ୍ତି I ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜାପିତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ I ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଗତପିତା ଜଗତମାତା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ I ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ I ଜଗତପିତା ଏବଂ ଜଗତମାତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି I ବାକି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି I ଆଜମିରରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ବାବା ବୋଲି କହିବେ, କାହିଁକି ନା ସେ ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି I ଲୌକିକ ପିତା ଜନ୍ମଦାତା ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ହଦର ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି I ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବେହଦର I ଶିବବାବା ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି I ଏହି ପ୍ରଭେଦ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ପଡିବ I ଜଗତଅମ୍ବା ସରସ୍□ତୀ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି I ଦୁର୍ଗା, କାଳୀ ଆଦି କେତେ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି - ଅମ୍ବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟ I ଇଏ ରଚନା ଅଟନ୍ତି ନା I ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା ହେଉଛନ୍ତି ସରସ୍□ତୀ, ତାଙ୍କୁ ଅମ୍ବା କୁହାଯାଉଛି I ବାକି ଯେତେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟାମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ପୋଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି I ଏତେ ସନ୍ତାନ କେଉଁଠୁ ଆସିପାରିବେ I ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ I ମୁଖ ଦ୍□ାରା ସ୍ତ୍ରୀ (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବାରୁ ସେ ରଚୟିତା ହୋଇଗଲେ ନା I କହୁଛନ୍ତି ଇଏ ମୋର I ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି I ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ପୋଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି I ଏମାନେ ହେଲେ ଈଶ୍□ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ, ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ I ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଛନ୍ତି I ତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରାଯାଉ ନାହିଁ I ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ I ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆସି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛି I ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ, ଶରୀର ସହିତ ଜୀବାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପୁତ୍ର ଏବଂ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ

ପୋଷ୍ୟ କରୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଝିବାର କଥା । ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛ । କିପରି ହୋଇପାରିବ ଏକଥା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବି । କେଉଁ କର୍ମ କରିବା ଦ୍□ାରା ସେମାନେ ଏହି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏମାନେ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜଧାନୀ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ସମସ୍ତେ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଥିବ ଏବଂ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗିଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ବାକି ତ ମାୟାର ରୋଗରେ କବଳିତ ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରୋଗ ରହିଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନର ମଧ୍ୟ ରୋଗ ରହିଛି । ଏହି ବିକାରଗୁଡିକ ହିଁ ତୁମକୁ ରୋଗୀ କରି ଦେଇଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ଦେବତା କରାଉଛି । ତୁମେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ପବିତ୍ର ଥିଲ । ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ବେହଦର ବାବା ଏପରି କହୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ନିନ୍ଦା କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ, ଏହା ବୁଝାଇବାର କଥା ଅଟେ । ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଅବନାଶୀ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଭାରତକୁ ଆସୁଛି । ଭାରତର ମହିମା ତ ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ଏଠାକୁ ଆସି ନର୍କକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଅପରମଅପାର ଅଟେ । ତାଙ୍କ ମହିମାର ସୀମା ନାହିଁ । ଜଗତଅମ୍ବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ମହିମାକୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପ୍ରଭେଦ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବତାଇପାରିବ । ଏହା ଜଗତଅମ୍ବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଏବଂ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀ ଅଟେ । ସେହି ଜଗତଅମ୍ବା ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ ଜଗତଅମ୍ବା ହେବେ । ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରଖିବା ଦରକାର । ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ କଳସ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁଣି ସଂଗମରେ କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ । ସେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେବେ । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍□ାରା ବୁଝାଇବା ସହଜ ହେବ । ଏପରି ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ଯାଇ ହୃଦୟରେ ରହିପାରିବ । ଯେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ପକାଇବ, ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସିବ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ରହିପାରିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହୃଦୟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଯେବେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ହିଁ ହୃଦୟରେ ରହିବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପରି କେହି ଲୀନ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାକି ପରିଶ୍ରମ କରି ଉତ୍ତମ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ମହାତ୍ମା ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ଲାଟିନିୟମ୍ରେ ଓଜନ କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ ତ କରୁଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ବାକି ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିକଟତର ହୋଇଗଲାଣି । ଏତେ ବମ୍ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି - ତାକୁ କ'ଣ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି! ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବମ୍ କାମରେ ଆସିବ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବମ୍ ରହିଛି । ବାବା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍□ରୀ ଦ୍□ି ମୁକୁଟଧାରୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବ । କେଉଁଟି ଉଚ୍ଚପଦ ଅଟେ (ମହାତ୍ମା ହେବା ନା ଦ୍□ି-ମୁକୁଟଧାରୀ ରାଜା ହେବା) । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଚୂଟୀ ଉପରେ ରହିଛି । ଚୂଟୀ ସବୁଠାରୁ ଉପରେ ରହିଥାଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପତିତ-ପାବନୀ ହେଉଛ - ଏହି ନିଶା ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି? ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ରାଜ-ରାଜେଶ୍□ରୀ କରାଉଛୁ? ନିଶା ଥିଲେ ତ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବେ । ନିଜ ମନକୁ ପଚାର ଆମେ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଉଛୁ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଜଗତ ଅମ୍ବା ଉଭୟ ଏକାପରି ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ଏହା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ଗୀତାର ଯୁଗ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ଜଣଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଢେର ଆତ୍ମା ପାଠପଢୁଛନ୍ତି । ଦେଖ କିପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବସିଛନ୍ତି । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ପଢିଥା'ନ୍ତି ନା । ତୁମେମାନେ ବସିଛ ତେବେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଫ ଏବଂ ବେ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବ । କୌଣସି ବି ଆସୁରୀ କାମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ? କହିଥା'ନ୍ତି ମୁଁ ନିର୍ଗୁଣ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ନିର୍ଗୁଣ ଆଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତାହାର ଅର୍ଥ କିଛି ବି ନାହିଁ । ନିର୍ଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଗୁଣବାନ୍ କରିବା ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ କାମ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କ ଉପାଧିର ଟୋପି ପୁଣି ନିଜ ମୁଣ୍ଡରେ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦ ଦର୍ଶାଅ । ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍□ତୀ ସଂଗମର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗର । ଏହି ଚିତ୍ରସବୁ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ରହିଛି । ସରସ୍□ତୀ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ କହିବା ଦ୍□ାରା ତାଙ୍କର ଯେପରି ଅପମାନ ହୋଇଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଅଥବା ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କୁହାଯାଉଛି । ଯଦି ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କୁ ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ କହିବା ତେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ

କହିବାକୁ ପଡିବ, ସେଥିପାଇଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏତେ କମ୍ ମଣିଷ, କଳିଯୁଗରେ ଏତେ ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ତାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବ । ସେଥିପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଏତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । କଷ୍ଟମ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ତ କେବେ କେହି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିପରି ସବୁ ବିଚାର ଚଲାଇବାକୁ ପଡିବ, ଏଥିରେ ବହୁତ ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାବାଙ୍କର ତ ସମ୍ମାନ ରଖିବା ଦରକାର । ହୁସେନଙ୍କର ଘୋଡାକୁ କେତେ ସଜାଉଛନ୍ତି । ଘୋଡା ପିଠି ଉପରେ ପଡୁଥିବା କପଡା କେତେ ଛୋଟ, ଘୋଡା କେତେ ବଡ । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କେତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ସେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବଡ ଶରୀରର କେତେ ଶୃଙ୍ଗାର କରାଯାଉଛି । ଏହା ଅକାଳମୂର୍ତ୍ତର ତଖତ୍ ଅଟେ ନା । ସର୍ବବ୍ୟାପିର କଥା ମଧ୍ୟ ଗୀତାରୁ ନିଆଯାଇଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି ପୁଣି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ବାପ-ଶିକ୍ଷକ-ଗୁରୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ତୁମର ବାପା ପୁଣି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟେ । ତୁମେ ବେହଦର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବୁଝିବା ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ବେହଦର ରାଜ୍ୟ ମିଳିଯିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର । ମାୟା ଏକଦମ୍ ନାକରୁ ଧରି ନେଉଛି । ଚଳଣି ବିକାରି ହୋଇଥିବାରୁ ପୁଣି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଏପରି-ଏପରି ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା । ଆମେ କଳାମୁହଁ କରିଦେଲୁ । ଏଠାରେ ତ ପବିତ୍ରତା ଶିଖାଯାଉଛି ପୁଣି ଯଦି କେହି ଅପବିତ୍ର ହେବେ ସେଥିରେ ବାବା କ'ଣ କରିପାରିବେ । ଘରେ ଯଦି କେହି ସନ୍ତାନ ଖରାପ ହୋଇ, ମୁହଁ କଳା କରେ ତେବେ ବାପା କହିଥା'ନ୍ତି ତୁ ମରିଯାଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ବେହଦର ବାବା ଡ୍ରାମାକୁ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତଥାପି କହିବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ନିଜେ ମାୟାଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ହଜାରେ ଗୁଣା ପାପ ଚଢିଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ମାୟା ଚାପୁଡା ମାରିଦେଲା । ମାୟା ଏପରି ଚାପୁଡା ମାରି ଦେଉଛି ଯେ ବୁଦ୍ଧି ଏକଦମ୍ ଗୁମ୍ ହୋଇଯାଉଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆଖି ବହୁତ ଧୋକାବାଜ ଅଟେ । କେବେ ବି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୋଫାନ ତ ବହୁତ ଆସିବ କାହିଁକି ନା ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ ନା । ଜଣା ବି ପଡେ ନାହିଁ ଯେ କ'ଣ ହେବ । ମାୟା ତୁରନ୍ତ ଚାପୁଡା ଲଗାଇଦେଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନର ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛି ନା । ଆତ୍ମା ହିଁ ନିର୍ବୋଧ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା ବୁଦ୍ଧିମାନ କରାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହିଛନ୍ତି । ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା । ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ବି ବିକାରର କଥା ଏହି କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟତର ହେଲେ ତୁମକୁ ଭୟ ଲାଗିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅଥବା ନିଜ ଗୁରୁ ଆଦିଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର । ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ନାହିଁ । ମାତା-ପିତା ମଧ୍ୟ ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ମୁଁ ବିଚିତ୍ର, ବିଦେହୀ ଅଟେ, ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ତୁମେ କହୁଛ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଆମେ ଜ୍ଞାନ ଶିଖୁଛୁ, ରାଜ-ରାଜେଶ୍□ରୀ ହେବା ପାଇଁ । ଜ୍ଞାନ ସାଗର ଜ୍ଞାନ ବି ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ ମାୟାର ତୋଫାନ ଠାରୁ କେବେ ହାରିଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଆଖି ଧୋକା ଦେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ବିକାରୀ କଥା ଏହି କାନରେ ଶୁଣିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜ ମନକୁ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରାଇଛି? ମାଷ୍ଟର ପତିତ-ପାବନୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ (ରାଜ-ରାଜେଶ୍□ର) କରିବାର ସେବା କରୁଛି? ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ? କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୈବୀଗୁଣ କେତେ ଧାରଣ କରିଛି?

ବରଦାନ**:-** ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସଫଳ କରୁଥିବା ଜ୍ଞାନ ସ୍□ରୂପ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭବ ।

ଯେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ସ୍□ରୂପ ତଥା ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇ କୌଣସି ବି ସଂକଳ୍ପ କରିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସଫଳତାମୂରତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏହାର ସ୍ମାରକୀ ଭାବରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କୌଣସି ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ସ୍□ାସ୍ତିକ ଚିହ୍ନ ଆଙ୍କିଥାଆନ୍ତି ବା ଗଣେଶଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ସ୍□ସ୍ତିକ ଚିହ୍ନ ନିଜର ସ୍□ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବଂ ଗଣେଶଙ୍କ ଜ୍ଞାନବାନ ସ୍ଥିତିର ସୂଚକ ଅଟେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ

ଯେବେ ନିଜେ ଜ୍ଞାନବାନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ବା କର୍ମ କରୁଛ ତେବେ ସହଜରେ ସଫଳତାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ବିଶେଷତା ହେଲା ଖୁସି, ତେଣୁ ଖୁସିର ଦାନ ଦେଇଚାଲ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯେପରି କୌଣସି ବି ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଲାଇଟ୍ ଅଛି କି ନାହିଁ ଚେକ୍ କରିଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ଯୋଗର, ଶକ୍ତିଗୁଡିକର ଏବଂ ସର୍ବଗୁଣଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ କୌଣସି ବି ପ୍ରୟୋଗର ମୂଳ ଆଧାର ହେଲା ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି, ପରମାତ୍ମ ଶକ୍ତି ବା ନିଜର ସ୍ଥିତି ଲାଇଟ୍ (ହାଲୁକା) ଅଛି ତ? ଯଦି ସ୍ଥିତି ଏବଂ ସ୍□ରୂପ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଅଟେ ତେବେ ପ୍ରୟୋଗର ସଫଳତା ବହୁତ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ।